

sentlig bedre ledelse end i dag. Og det lyder jo alt sammen godt.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at den enkelte patient skal være omdrejningspunktet for sygehusvæsenet, Kristeligt Folkeparti finder de lange ventelister uacceptable, og derfor er vi grundlæggende positivt indstillede over for det her forslag. For os er det vigtigste nemlig ikke, hvem der behandler og opererer, men at det bliver gjort, og at det bliver gjort godt.

Men i forbindelse med Kristeligt Folkepartis endelige stillingtagen til forslaget er der en lille slange i paradiset, for pengene til det her, penge til den her serviceforbedring for alle os danskere, hentes jo desværre ude hos de allerfattigste i verden, og det er et stort problem for Kristeligt Folkeparti.

Derfor vil vi meget nøje overveje vores stilling til den her sag. Vi vil deltage aktivt i udvalgsarbejdet, og så vil vi se, hvad vi eventuelt kommer frem til at vores endelige stillingtagen til forslaget skal være.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det sundheds- og indenrigsministeren. I denne her sag må rækkefølgen på titlen være sådan.

Kl. 18.20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det, og tak for den lystige debat og først og fremmest jo tak til de ordførere, der har tilkendegivet, at de bakker op omkring forslaget. Det står mig ikke i talende stund fuldstændig lysende klart, hvor bred den kreds er, men det står mig dog meget klart, at der er et flertal i Folketinget omfattende de to regeringspartier og Dansk Folkeparti; det rækker jo, og det er jeg tilfreds med.

For så vidt angår de øvrige partier, måtte jeg notere mig, at Det Radikale Venstre slet ikke vil ind i en diskussion omkring det her. Hos SF, Enhedslisten, Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti var der sådan varianter af begejstring. Det får mig egentlig til at stå her og undre mig lidt over, at der ikke er en større enighed mellem de to tidligere regeringsbærende partier om, hvad det egentlig er for et sygehusvæsen, man nu efterlader efter i 9 år at have haft chancen for at skabe balance i sundhedssektoren. Fru Jette Bautrup taler om afdelingerne derude, der nu har slidt og slåbt uden at få penge for det, og som nu stort set ikke har nogen chance for at

komme i betragtning i forhold til den ekstra 1,5 mia. kr., og hr. Naser Khader taler om, at der er helt urealistiske produktivitetstigningsforventninger.

Jeg må bare lige påpege, at de forventninger, denne regering har til produktiviteten på landets sygehuse, er præcis de forventninger, som man kan læse ud af den aftale, som den tidligere regering sidste år indgik med Amtsrådsforeningen og H:S. Og her oplever man så altså kort tid efter et regeringsskifte en ordfører gå på talerstolen og sige, at det er totalt urealistisk at have en forventning om, at de offentligt drevne sygehuse leverer det, der er aftalt.

Det står forvirrende tilbage ihukommende det, hr. Jørgen Winther også refererede til, nemlig første behandling af finansloven i fredags, hvor den socialdemokratiske ordfører jo meget præcist fik påpeget, at her var der tale om penge, som ikke kunne anvendes fornuftigt – det er min tolkning af det, og det kan der findes støtte for også med henvisning til Folketingets forhandlinger – fordi disse penge ville skævvride sundhedssektoren, og det ville betyde, at det var de forkerte patienter, der blev behandlet.

Så det står mig ikke i talende stund lysende klart, om de tidligere regeringspartier mener, vi har et sundhedsvæsen, som er velfungerende, og som det ikke rigtig kan betale sig at finansiere mere i, fordi det rækker med det, der er aftalt sidste sommer, nu skal man bare se effekten af det, eller om de tidligere regeringspartier deler mit syn, nemlig at vi har et godt sundhedsvæsen, som bare ikke er godt nok, som har en række afgørende brister, vi skal sætte ind over for, og at en af dem netop er, at der ikke er balance mellem behov og kapacitet, at vi ikke holder, hvad vi lover, at vi for så vidt har et uærligt serviceniveau, som viser sig ved, at vi har ventelister.

Men det rækker som sagt også med et flertal, et flertal, der vil være med til at give dansk sundhedsvæsen en saltvandsindsprøjtning for at få skabt bedre balance og bedre harmoni.

Til spørgsmålet omkring engangsbevilling/-ikkeengangsbevilling vil jeg sige, at vi i denne regering vil koncentrere os om at gøre de syge mennesker raske én gang, og når de så er raske, vil vi ikke behandle dem yderligere. Det betyder selvfølgelig også, at det pukkelproblem, som ventelisterne i høj grad er udtryk for, altså kun skal fjernes én gang.

Jeg vil også gerne sige, at det er jo altså ikke regeringens ambition at gøre et voldsomt ind-